

ספור המלחמה של אגף אפסנאות מתחיל בבקר יום שישי 5 לאוקטובר בבה"צ 11. נתקבלה הודעה על כוננות ביחידות. קא"פ סרן טל ביקש רשות לשוב ליחידתו לארגן את גיוס והצטיידות החטיבה אך לא נענה לאחר מאמצים מרובים ופניות בין היתר אלמס"ק למפקד פה"צ הצליח טל להשיג שחרור ונסע למפקדת החטיבה השעה היחה 1800 בהגיעו לחטיבה.

הדבר הראשון שהתבצע היה ספירה ובדיקת הציוד שבמצאי השוואה לתקן והגשת דרישות להשלמה חלקית ע"י האוגדה. כל אנשים הסדירים נשארו בכוננות המפקדת החטיבה בשדה תימן. בשבת 6 אוק' בשעה 9.30 הגיעה פקודה לגייס את כל החטיבה גורמי השלישות דאגו לכל נושא הגיוס ואנשי אגף אפסנאות הכינו המחסנים לחלוקת ציוד קליטת אנשים את הסנקים שבמחנה החלו לכוות ולתחמש.

בשעות אחה"צ החלו להגיע אנשי מילואים. לאחר הקליטה השלישית הופנו האנשים לקבלת ציוד בתחילה הוחתמו האנשים ע"י האפסנאים לאחר מכן בפקודת שבון וסגנו נפתחו המחסנים והציוד חולק ללא החתמה ללא פיקוח. הסבל האפסנאי הסדיר לא הצליח להשתלט על הנושא ובהעדר הסבל המילואים של האפסנאים לא היחה ההצטיידות מסודרת אפילו בתנאים הלא נוחים של התארגנות למלחמה, על נושא זה של גיוס אפסנאים מילואים יש לתח את הדעה כלקח חשוב של נושא קליטה.

נושא ההצטיידות נמשך כל הלילה לבין שבת וראשון 7/6 אוק'.

באותו זמן במקביל דאגו גורמי אפס וחימוש לקבלת סנקים, זוודים, נשק מכשירי אופטיקה, ציוד כללי מזון ושאר נושאים ילודיים.

סנקים נתקבלו מטבסה ובטל"ש סנקים אלו הגיעו בצורה שקראת "עצומים" כלומר ללא ללא תחמושת ללא זווד ללא נשק (מקלעי ספון וכו') כך שיה לבצע עבודה זו כחטיבה בהעדר כמויות מטפיקות יצאו הסנקים במשך כל יום א' דרומה למלחמה כשהם חסרים בזווד תחמושת ובעיקר נשק.

בשעה 1500 ביום א' 7 אוקטובר יורדו קא"פ וקח"ש למלחמה השניים ירדו במכניחו של האחרון המכונית מסוג "כרמל" הטיבה לירידה ברכב זה היא שמשעה 700 בבוקר ציפינו לזחל"מ אפסנאות וכשזה בושש לבוא לא היחה ברירה ו-2 קציני האגף ירדו ברכב רק למלחמה.

באותו זמן שאר אנשי האגף המשיכו בהצטיידות החלק המעניין של ההצטיידות היה "רכישת" רכב. בראותנו את המחסור ברכב העמדנו נציגים של האגף על כבישי המחנה והכביש הראשי השיטה היחה כזו: שלא להנהג עבור מי אתה נוסע? התשובה חמיד סיפקה אותנו והשבנו בצרוף קללה: איפה אתה?! אני כבר מחפש אותך שעות. וכך השגנו רכבים רבים מהם עמוסים ציוד ומזון.

מעניינת במיוחד היחה "הרכישה" של חולית השליטה. אצא. חוליה זו טבלה מחוסר ברכב. במחנה האוגדה עובד נ.נ. בודד לא בעלים משך זמן רב כנראה לא היה "נעים" לאנשי החוליה והם צרפו את הרכב לכוחותינו.

בו זמנית עסקו אנשי אפ"ס מילואים אחרים בהשגת מזון בצורה רשמית הם הביאו מנות קרב אצא אצא אצא אצא אצא אצא ולחם מזון זה אכלו הלוחמים בחתילת המלחמה.

ביום א' בערב לאחר שהגיע הזחל"מ ומוחקן יצא קה"ס וקח"ש עוזרי אפ"ס למלחמה.

קא"ס וקח"ש באותו זמן היו כבר קרוב לחזית אתם במכונית היחה פקידתו של קח"ש מיה.

בלילה בהגיעם לציר כרטיסן קיבלו הפגזה ובגלל היוחס בלילה בתוך הרכב הרך טובבו אח הרכב ויצאו מהאיזור המופגז.

בבקר ביום ב' היה הזחל"מ עם 2 מכוניות נוספות (משאית ואטובוס) בדרכו מרפידיים מערבה. כ-10 ק"מ לפני צומת טסה (צילון) הופצה שדרה זו ע"י מטוסי אויב ראינו את ההפצצות מתפוצצות קרוב למכוניות אולם איש לא נפגע. על המשאית נשאר למזכרת מצנח של מחקן השהיה של פצה המצנח נפל על המכונית ושבר את הסולמות.

כ-ק"מ לפני הצומת פגשנו בא"פ וקה"ש הם עלו על הזחל"מ וכלנו יחד הגענו לצומת וחיפיונו לשאר השיירה. בליל יום ב' הגיע שיירת הדרגים עם מפקדת המחנה לתחנת הדלק שברפידיס, חוליות השליטה שהובילו את השיירה החנו את השיירה ללילה. בגלל חוסר אמצעים במכשיר קשר לא הייתה יכולה להתבעז חבורה לקא"פ עוד באותו לילה קציני השליטה לא יכלו לדעת היכן נמצאת קבוצתו של קא"פ. ראש חוליות השליטה נכנס לראש המת"ק באותו לילה כדי לברר היכן נמצאים כוחות החטיבה. הוא נענה שהחטיבה נמצאת באיזור טסה יש לנוע על ציר בדוי ולהגיע לטסה למחרת בבקר יום ב' 8 אוקטובר חברה שייכת הדרגים אל קא"פ.

ביום ב' בערב החלנו בפרשה שנמשכה משך כל הלחימה תפקידנו לתספק לכל החטיבה דלק, מים תחמושת ומזון ביצע בכל התנאים בהם היו נתונים הכוחות הלוחמים.

ביום ב' בערב ניתנה התיספוקת לגדודים בציר כרטיסן שלא כמו שכתוב בספרות המקצועית חלוקת התספוקת נעשתה ע"י אגף האפס"ח החטיבתי. לא פעם נראו בא"פ קה"ס ועוזריהם במו ידיהם מגישים מזון ומים לטנקים והזלמים בעצמם עמדו ותידלקו טנקים כשאנשי הצוות ניצלו את הזמן לאכילה בעצמם פרקו תחמשת מהמשאיות ומסרו לאנשי הצוות את הכדורים לדעתו של הכותב שורות אלו לא באו בזמנים אלו לידי ביטוי נכון (לפי הספרות) תפקידיהם של מפקדות גדודים. ברקע שקציני אגף אפס"ח אוסקים בהעמסה ופריקת תספוקת נושאים אחרים שבטיפולם ניזיקים.

ביום ד' 10 אוק' ניתנה בתיספוקת לגדודים בציר טלוסמן בין הנקודות 39-42 הדבר נעשה בלילה. כשסיימנו עברנו לציר מבדיל ההתארגנות ההתמלאות מגורמי אובדה נעשו ליד הגשר בציר עבסול.

מקרה מוזרקה אותו לילה לקא"פ גד' 1 ביקש שיבוא מתדלק קא"פ קבע אותו על הכביש (טלוסמן) קא"פ נסע בראש כמה מיכליות אך לא ראה על הכביש כל סימן לנציג גד' 1 וכך המשיך ונסע למזלו עצר אותו הסנק הראשון של הגד' אחרת ודאי היה עבור את הגבול וגורם אי נעימות לחטיבה. קא"פ בהקגישו שהינו עומד במקום קרוב למקום הלוחמה עזב את המקום בכעס רב על גד' 1.

ביום ה' 11 באוק' נכנסנו לסובה ליד ציילון סובה המחברת את עבודל ופונדק ועוקפת את צומת ציילון מצד דרום מזרח. מפקדת החטיבה התמקמה במחנה הגששים בציר כרטיסן בנקודה 6832.

בתקופה זו החלה עבודה שגרתית לכאורה התספוקת ניתנה לגדודים והדכבים הפמלאו באמצעות הרת"ק של האוגדה. תחמשת קיבלנו ישירות במקום כמו כן מזון משכנו בכל בוקר מצומת ציילון מים ציוד ודלק נאלצנו למשוך באמצענו בדרך כלל מרפידיס. סבב מאחר זה סירבל את העבודה לדעתנו היה צריך הרת"ק לכלול את כל שלוחות המיוצגות בגה"ס קרי מים מזון ציוד דלק ותחמושת.

דרגי החטיבה אורגנו במחלקות, ציוד, מזון, מים, דלק, ותחמושת, זכו במפקדי מחלקות. מפקדים אלו היו אחראים בפני קא"פ על משיכת הציודים והתיספוקות ומפקדה ממונה ולחלקם לגדודים. השגרה אליה נכנסנו עזרה רבות בתקופה מאוחרת יותר.

ביום ה' 14 לאוק' אחצ' דילגו דרגי החטיבה לרפידיס שם התארגנה שיירת דרגים אוגדתית הלילה הוקדש להתארגנות כל משאית הועמסה ולקראת בוקר בתארגנו בשיירה כשכל המכוניות עמוסות לעייפה בכל התחמושות, הדלק המים והמזון.

בבקר סודרה שיירה של הנושאים החיוניים ביותר דלק תחמושת מזון ומים בכמויות גדולות שאר המשאיות הושארו במקום בתפקוד רס"נ מוטקה מתוך כוונה שיתמקם בשלב מאוחר יותר חזרה במחנה הגששים.

השיירה של קא"פ יצאה מרפידיס והתמקמה ביום 15 אוקטובר בשוכה שבפתחת ציר עכביש לפקודה נענו קדימה בעכביד 55 תידלקנו ותיחמשנו אח גד' 2 בשלב ראשון ומאוחר יותר את שאר הגדודים.

זה המקום לדבר על ציר עכביש בבחינת ציר תנועה.

בגלל צורת הלחימה התרכזו כל תנועות כלי הרכב בציר אחד. עכביש. כביש צר שמשני צדדיו חולות טובעניים דיונות היות ובציר כזה התנועה היא אך ורק על גבי הציר היו צריכים להתבצע הפעולות הבאות:

- א. הפעלת מרכז תנועות.
- ב. הכנסת רכבים רב מינועיים בלבד.
- ג. שילוסים רבים ככל האפשר.
- ד. אמצעי גרירה ופינוי רכב.
- ה. תחנת טיפולים רבות ככל האפשר.

על פי כל הנלמד והכתוב בתורות הלחימה יש להפעיל מרכזי תנועות לפיקוח על תנועות רכב בצירים היות ורק ציר אחד הופעל היה צריך לווסת את התנועה בו בצורה כזו שלא תהיינה הצחופפיות. מרכז תנועות זה היה צריך להיות קשור לאג"מ אגודה לשם ויסות מבוקר ונכון לפי עדיפות של יחידות לוחמות ודרגיה.

הדבר שקרה בציר זה היה בדיוק דברים הפוכים לכל המדרש הציר היה סתום זמן רב בגלל חוסר גורם מוסת רכב שנעצר בגלל הסתימה לא יכל לרדת מהכביש לפנות דרך לתנועה שבאה ממול כמו כן לא יכלו לבצע פיזור רכב בנסיון להמנע מפגיעה בהפגזה. שיירות רבות נעו בכווננים לא נכוונים בגלל מחסור בשילוש סיבוב השיירה על הציר היה בבחינת מסימה בלתי אפשרית וכשניסו לבצע זו רכב שקע התהפך וניזוק. באן אמצעי גרירה ניסו כל מיני סוגי רכב למלות פונקציה זו וגרמו במרבית המקרים נזקים נוספים שלא יכלו להיות מתוקנים וכך נשארו כלי רכב כפגרים מל הציר והוסיפו סתימה על סתימה.

כל נוסע ההיסמים שצריך להיות בידי חייל הספקה לא בא לידי ביטוי בציר עכביש ליחידתנו נגרמו אבדות בנפש ובציוד בגלל סיבה זו. זה הלך שצריך אגף אפסנאות במטכל לשקול היטב כמבון שיש סיבות מיקלות. תנועה חפוזה לקרב, לחץ זמנים וכו' אבל מה שווה כל הנושא האג"מ ללא תמיכה וסעד של אגף אפסנאות בתחמושת ובדלק. הרגשנו כאנשים המשמשים בשר תוחמים. נהגים היו בקצה גבול העצבים היו תאונות שנבאו ממצב זה והרבה גילויים של הפקרות מיותרים לכל הדעות.

אנסח זאת ביתר גטות אם אומר שאני תולה את כל גילויי העריקות חוסר המשמע וההפקרות בחוסר תכנון תנועה על הציר דבר שהווה רשלנות פושעת. ב-16 לאוק' עדיין בציר עכביש הכין אגף אפסנאות את כל"יומרה" לדחיפת חמשת העמסנו 25 רדוד 105 ממ' על כל זחל. הרמ"ט בראש ונציגי חולית שליטה בסוף, הביאו את הזחלים למצמד שם בפיקודו של טרן להב עברו את התעלה והגישו לסנקים את מנח התחמושת

להב חזר לצד המזרחי ומיד שם והעביר זחלים עם דלק. באותו זמן אורגן אגף אפס 8 נגמשים עם מזון מים דלק ותחמושת קלה ושוב העבירו את החיספוקת לכוחות הלוחמים אל מעבר לתעלה. בשעות אחה"צ של יום זה 16 אוסקבר נעו כוחות אפסנאות ונעמדו בשיירה בכביש הכניסה למצמד. דאגנו לרווחים של 150 מאג בין רכב לרכב. האנשים שכבו בצד הדרך רחוק ככל האפשר מהמכוניות כדי למנוע פגיעות בנפש בשעה לילה הוזעק ע. קה"ס לקבל מיכליות מים וסולר הוא קיבל את המיכליות ודאג למלא את גד' 2 לפני צליחתו. הדבר נעשה בתוך המעוז נצמד תחת אש תופת בלתי פוסקת באותו זמן שיירת הדרגים הותקפה ע"י שני נגמשי _____ מאוישים בכוחותינו, הנגמשים ירו צרורות ארוכים ואנשינו שיצאו מולט רק הגבירו את קצב האש של ה _____ קה"ד בעוז רוח רץ מול האש וצעק ישראלים! אחנחנו חיילים ישראלים! האש נפסקה אך אנו סבלנו 3 נפגעים.

באותו זמן ספגו החלק השני של השיירה ואנשיו הפגה קשה על ציר עכביש פגש ראשון פגע ישירות בקבינה של משאית חמשת הנהג ומשוהו נהרגו קרב לודאי בחוסר יד מכוונת השתררה מהומה גדולה. מאוחר יותר בעיקר תודות למאמציו של רס"ן סלע סודרה השיירה והגיע כעבור יום ללקקן. בשיירה זו נותרו 15 כלי רכב. בהפגזה זו סבלו כוחותינו 4 הרוגים פצועים אחדים ו-6 משאיות יצאו מכלל שימוש.

בלילה 17-18 אוקטובר חצה קא"פ עם חבורתו את התעלה.
החצייה התבצעה על דוברות. הגשר עצמו לא היה עדיין מוקם. הדרגים התקמו בג'נגל
מיד אחרי הכניסה באם ה-18 לאוקטובר אה"צ תוחמש ותודלק גר 2 בשדה התעופה "דואר טואר".

פתאום, בזמן העבודה הוחקפנו ע"י מטוסי אויב ומסוקים. אנו המשכנו לעבוד אבל
לעבודה הכללית הצטרפו המקלעים של כל כלי הרכב במקום. חוך שניות ספורות נראו נופלים 4
מטוסי אויב ו-3 מסוקים, מסוק אחד נפגע ונראה נופל בכוון הג'נגל "גר 2 נע במהירות
עם הטנק וירה בו פגז המסוק נפל וחוך שניות נדלק. נווט המסוק הצליח להחליץ והובא ע"י
6 קה"ס לתאגר.

נשארנו ללון באותו מקום בתוך מחפורות של המצרים הלילה היה סוער מאוד. הופגזנו
ללא הפוגה כל הלילה אפיזודה מוגכת קרתה לקאפ ו ע. קה"ס האחרון ישן ולא "הצליח"
להתעורר לשמע הרעש. קא"פ טרח זמן רב להעיר אותו אך כלום לא עזר, למסוף גרר אותו
לחוך השוכה וזה המשיך בשלו בחוך השוכה. כמו שכתוב היה זה "ליל שמורים".

בבקר 19 אוקט' התארגנו בשיירה ויצאנו לעבר לקקן כדי להתמלא מרח"ק האוגרתי
החמקמנו בצומת לקקן והתחלנו לארגן את מילוי המיכליות בסולר והמשאיות בהתמושת ומזון. רצוי
לציין שהיתה זו פעם ראשונה שקיבלנו דברי דואר קא"פ קיבל חבלות מהכית ועשינו חכניות
איך לחסל את כל המלאי.

לפתע, ללא אזהרה החלה הפגזה כבדה התחמקנו למחסות קא"פ קה"ס ומספר קצינים
עוזרים שכבו בצפיפות קא"פ ברבע אחרון שינה עמדה ואז נפל פגז בין האנשים ששכבו באותו
מקום נפגעו קה"ס סרן וילי ק. החמשת סגן אריה סגן אלי גלפנד ו 5 אנשי פל מפקדה של
גר' 2 קא"פ אצ עדיין המום מהרעש וההרס צעק שאבוא עזרה לטפל בפצועים. מיד הגיעו
רסנ"ים שיפני, גיל ושאר אנשי הדרגים. אמבולנס שהגיע מיד פינה את הפצועים במהירות
לתאגר"ד הקרוב שם קיבלו טיפול ראשוני משם פונו הנפגעים צפונה. יש לציין שהרבה
מהמפנים נמצאים פעם ראשונה תחת אש אבל למרות זאת פינו את הנפגעים בהתעלמם מהאש. המצב
היה באותם רגעים קשה ביותר. קא"פ דיבר עם סמח"ט בקשר לבקשת הוראות נוספות והנחיות.

הסמח"ט והמח"ט שנכנס לרשת הרגיעו את החברה בדיבורם השקט והשקול בעודם אותנו בחשבונות
נחנו לנו הכח הנפשי למשיך באותו טמפו את עבודתנו. התארגנו בשיירה לקראת חציה שניה של
התעלה.

חצית התעלה הפעם לקחה 7 שעות תמימות תחת אש ארטילרית בלתי פוסקת. שוב בגלל
חוסר פיקוח על הדרכים התערבו שיירות של יחידות שונות והיה צורך לארגן את השירה מחדש בכל
פעם. מכוניות נחקעו ושקעו בצידי הדרך בגלל שהציר לא היה מסומן וכמובן היתה חובה
האפלה. אנשי הגשר עזבו את עמדותיהם והיה צורך לכוון כל רכב בנפרד על הגשר. במקום
זה היה משכמו ומעלה רס"ן שיפוני שרץ ופיזז בטלה צעיר דירבן, עצק פקד והעביר לפחות את
החלק האחורי של השיירה. במהירות יחסית. נסענו לשדה התעופה מקום שם פגשנו את פל'
סוללה. ראשית דאגנו לאנשים ונתנו להם מזון, אחר כך העמסנו 25 פגז לטנקים על כל זמל.
כל הלילה עבדנו כשבכל פעם הולכים ומתחלפים היו כאלה שעבדו כל הלילה ללא הפסקה והגיעו
לקראת בקר לאפיסת כוחות. באור ראשון נעשה ניסוח בין המכוניות כך ש-5 מהן רוקנו
ונעו חזרה אל מעבר לתעלה כדי להתמלא מחדש. שאר משאיות התחמשת והדלק פוזרו בשדה
האנשים התמקמו בחוך בונקר מצוין היתה לנו שלוה יחסית לפנה"צ ביקש קא"פ מ ע. קה"ס
לבדוק את פיזור הרכב. האחרון יצא ללא היסופ כשנהג מיכלית אותו (אשכנזי) בעוד הם
עוסקים בפיזור שמש ע. קה"ס את קולם של יציאות פגזים. חוך שניות הפמלא המקום רעש ומהומה
ופיצוץ פגזים סביב הרכב התפוצצות פגזים בנס לא פגענו אך נס כה לא קרה לנהג המיכלית
הוא נפצע קל בפניו פונה לבית חולים שדה נחבש וברח משם חזרה ליחידה. ע. קה"ס חזר לבונקר
כל עוד נפשו בו ונשבע שלא יצא מהבונקר לאט נרגע וכעבור 10 דקות היה שוב בעבודה בחוף.
לקראת ערב התארגנו לשיירה לעזוב את המקום. פל' סוללה הובילה אותנהו משך כל הלילה לפנות
קקר הגענו 5 ק"מ צפונה מצומת "צה" פיזרנו את הרכב במקום ואז באה פפתעה נציגי מפקדת
המחנה הגיעו אלינו. סוף סוף אכלנו ארוחת בקר כמו שצריך ביצה חם חלבה ושאר תופנים.
רס"ל בן-נון ביצע עוד מצווה כשקבר קצין מצרי שגופתו היתה זרוקה בשטח.
כמו כל הפעמים ללא כל אזהרה חקפו אותנו מטוסא אויב מיגים אחד מהם טס במהירות כל כך
קטנה בצורה מאוד מאיימת.

למזלנו איש לא נפגע.

מאוחר יותר בעזרת הסמח"ש מצאנו מקום קצת דרומה 2 ק"מ צפונה ל" צח " שם היה בסיס טילים, התמקמנו במקום בשעות אחה"צ משך הלילה לא היו תקריות אש.

למחרת דאגנו להתחיל לאגור חמושת לדרגי חטיבה. החלו לצרף שמועות על הפסקת אש קרבה. אך באותו זמן עדיין ירה עלינו טנק בודד היריות היו בתדירות של חצי שעה כשנמאס לנו ביקשנו וקיללנו מחלקת טנקים שהשתיקו סרדה זו. במשך היום היו עוד כמה הפגזות אך לא עלינו. בערב 22 אוקטובר דקות ספורות לפני 1852 ראינו בקו ניצר לנו את מטחי האש העצומים בכמות מונחתים ע"י צוותי ארטילריה מיצריים לכוון הגשר מאוחר יותר שקטה הגזרה. הפסקת האש נכנסה לתוקפה. יומיים מאוחר יותר ציינו את יום הולדתו של קא"פ סרן טל בארוחת ערב חגיגית והרמת כוס לחיי צ.ה.ל. השלוט ובריאות עם ישראל.